

Magyarok Nagyasszonya ünnepe Szentkút 2011.

Magyarok Nagyasszonya
Édesanyja, Nagyasszonya igaz
magyar fiaknak,

Patrónája, pártfogója régi ma-
gyar hazánknak!

Te Hozzád járulunk, sírva le-
borulunk,

Légy anyja fiaidnak!

Máriát tisztelő kedves za- rándok Testvéreim.

Magyarok Nagyasszonya ün-
nepén, Nagyasszonyunk iránti tiszte-
let és hála hozott ide bennünket erre
a híres és nagyon kedvelt Nemzeti
Kegyhelyre.

Minden hívő magyar tudja,
hogy XIII. Leó pápa, a magyar nem-
zet ezeréves fennállásának ünneplé-
se, a milléneum alkalmából engedé-
lyezte, az ezeréves fennállásáért há-
lás magyar népnek 1896-ban, hogy
Magyarok Nagyasszonya ünnepét,
rangos ünnepként, minden évben
megünnepelhetjük.

A Magyarok Nagyasszonyá-
nak tisztelete a kereszténnyé válá-
sunk kezdetéig nyúlik vissza. Szent
István király a Magyarok Nagy-asz-
szonyának ajánlotta országunkat. A
Hardwick legenda szerint így imád-
kozott: "Ég királynője, a jelen-világ
újjászervezője, végső könyörgésem-
ben a szent egyházat a püspökökkel
és papokkal, az országot a néppel és
az urakkal a Te oltalmadra bízom,
nékik utolsó istenhozzádot mondvá
lelkemet a te kezedbe ajánlom."

A történelmet ismerő hívők
tudják, hogy az ő példáját követte a
Szűzanya tiszteletében ezer éven át
történelmünk szinte valamennyi
nagyja. Jó lenne, ha a ma élő magya-
rok is, mai nagyjaink is, és vala-

mennyi honfitársunk is követné pél-
dájukat. Sokan nem, vagy alig ismer-
rik a Mária-tiszteletet, vagy lassan,
elfelejtik Kivéve az itt jelenlevők-
nek, és épp ezért a legnagyobb tisz-
telet és elismerés valamennyiüknek.

Ha történelmi múltunkat te-
kintjük, erőt meríthetünk abból a
Szűzanya tiszteletünkhöz.

Tudjuk, hogy a kereszténység
felvételével gomba módra épültek a
templomok a Nagyboldogasszony
tiszteletére. Ezek közül egy – kettőt
még mi is láthattunk Kárpátaljai ki-
rándulásunk alkalmával.

Sokan tudják azt is, hogy
Nagy Lajos királyunk Máriazellben
kegy-helyet építtetett Máriának. S e
kegyhelyre sok magyar zarándokolt
el az évszázadok folyamán és sok
magyar még ma is. E kegytemplom-
ban, a Szent László kápolnában nyu-
godott sokáig a magyar földben el
nem temethetett szentéletű, s vértanú
főpap, Mindszenty Bíboros is.

Csak kevesen tudják azt is,
hogy a hazánkat és Európát meg-
mentő Hunyadi János rózsafüzért
hordott a kardján. A messze-földön
híres erdélyi, csíksomlyói kegytemp-
lom építése is az ő nevéhez fűződik.
Talán még az évente odazarándokoló
százezernyi hívő magyar sem tudja.

Azt sem szoktuk emlegetni,
hogy Mátyás király rózsafüzérét ma
is őrzik a Cseh-országi Budovice vá-
rosában, S hogy híres fekete hadse-
regének zászlóit a Magyarok Nagy-
asszonyának a képe díszítette.

Joggal állapította meg a nagy
magyar püspök, Prohászka Ottokár,
hogy "Valami sajátosan magyar ke-
gyelet fűzte hitvalló őseinket a Szűz-
anyához. Harcban álló magyar csa-
patokban este a tábornokok mellett
hangosan imádkozták a harcokban

edzett hős eleink imára kulcsolt kezekkel a rózsafüzért! Zászlóinkon ott tündökölt a Boldog-asszony képe, és ha harcainkban el kellett volna veszünk, zászlaja lett volna szemfedőnk, s csendítésünk az Áve Mária estharangszava.

De nem veszünk el! És ezt, a több mint ezeréves fennmaradásunkat, Nagyasszonyunknak köszönhetjük.

Ezért áll ott az esztergomi bazilika előtt, a pilisi hegyekre tekintve, Szent István egykori várának magasán a Magyarok Nagyasszonya szobra. Mi hívő magyar katolikusok édesanyánk fejére tettük Szent István koronáját, vállára a koronázási palástot, kezébe a magyar jogart és földgömbön arra a pontra állítottuk, ahol édes hazánk áll.

Ezzel fejezzük ki szimbolikusan azt, hogy mindenünket neki adtuk, reá bíztuk legnagyobb értéinket, kincseinket, egész népünket, önmagunkat. Mert történelmünk folyamán oly sokszor megtapasztaltuk már, hogy Ő a mi népünk Patrónája, égi oltalmazója.

Nagyasszonyunk eme szent kegyhelyén, hálát mondunk sok jótéteményeiért. Mindenekelőtt hálát adunk a történelem Urának azért, hogy végleges otthonra, hazára találunk itt a Kárpátok medencéjében!

Hálát az államalapításért!

Hálát első szent királyunk II. Szilveszter pápától kapott koronával való megkoronázásáért!

Hálát a keresztény hit felvételéért!

Hálát 1000 éves fennmaradásunkért!

Hálát a vérrel és arany betűkkel írt 1000 éves történetünkért!

Hálát Európa életét meghatározó történelmi szerepünkért!

Hálát a keresztény Európa népeinek és kultúrájának védelmezésében betöltött dicső szerepünkért!

Hálát Nándorfehérvárért!

A Rákóczi Szabadságharcért!

A 48-as szabadságharcért!

Az 56-os szabadságharcunkért.

Mivel mindezt, Nagyasszonyunk közvetítette számunkra, ezért most megköszönjük neki mindezt.

Tudjuk azonban, hogy nemcsak dicső dolgok történtek népünk életében, hanem szomorú, tragikus események is.

Volt tatárjárás, 1241-ben. Volt Mohi pusztaság, amikor a tatárok az ország kétharmadát mocsárba szorították.

Volt Mohács 1526-ban. 150 éves török hódoltság, amikor a török az eszéki hídon hajtotta rabként a magyar férfiak és nők, gyerekek és öregek láncra vert seregét.

Volt 1711-ben Majtényi csata, s a Rákóczi-szabadságharc leverése után a labanc égette-pusztította az ország belső részeit s nem hagyott éppen gyönyörű várainkból egyetlenegy sem.

Volt Világos, amikor annak ellenére, hogy a fegyvert letevő szabadságharcosoknak szabad elvonulást ígértek, fogság, kivégzés és halál tartó várfogság lett.

Volt I. világháború, hatalmas veszteséggel.

Volt 1919-es kommunista rémuralom.

Volt Trianon, 1920-ban, ahol az Európa térképét újrarajzolók, igaz nem radíroztak le bennünket Európa térképéről, de az ország legszebb részeit (kétharmadát) elszakították.

Miként nemzeti tragédiánk alkalmával, népünk, az égiek, a Nagyasszonyunk segítségével, s erős hitével, hallatlan élni-akarással felépítette megcsónkított országunkat, és kiktörtünk nemzetközi elszigeteltségünkéből!

Megszerveztük a csodálatos 38-as Eucharisztikus Kongresszust, amely erőt és bizalmat öntött népünkbe, s a Világegyház katolikusainak figyelmét hazánkra irányította.

Virágzó volt a hitélet. Felejtethetlen gyermekkori élményként örööm a mezítlábas gyalogos máriás zarándoklatokat. A vasútállomáson átrobogó filléres vonatok ablakaiból a zarándokok messzire hangzó Máriát dicsérő szép énekeit.

Igaz, volt egy szörnyű II. Világháború, amelyben odavesztek a férfiak százezrei, s a haza legjobbjai.

És volt majd 50 évig tartó válásüldöző, keresztény és nemzeti értékeinket pusztító és megsemmisítő kegyetlen diktatúra. Benne az 1956-os forradalom leverését követő véres mészárlás.

Nem tudtak elpusztítani bennünket Nem tudták kiirtani belőlünk őseink hitét. Mert ott állt felettünk a Magyarok Nagyasszonya oltalmazó palástjával, és megedződve, tanulva a történetekből, mindig talpra álltunk!

S a fordulat éve után, hinni sem mertük már, hogy valaha is újra-éled vallásos hitünk, s Mária - tiszteletünk. És mily csodálatos! Évről-évre, egyre nagyobb tömegekben jönnek a zarándokok erre a szép Nemzeti Mária kegyhelyre is. És ma, e szent ünnepen, itt vagyunk mi is, Mária tisztelő hívők, Rózsadombról, de a szélrózsa minden irányából, a hála és a szeretet érzésével, és tisztulni vágyó lélekkel.

Bűnbánó lélekkel, mert elfelejtettük Mária örök időkre, nekünk is szóló, kánai menyegzőn mondott szavait. Tegyétek, amit fiam mond.

És sokszor nem azt tettük, amit Fia mond, hanem azzal ellentétes dolgokat. Nem tettük meg a családban azt, amitől család a család, a több gyermek vállalását, sem azt, ami a családtagokat kötelezi, az egymás iránti őszinte és önzetlen szeretetgyakorlást. S nem tettünk a családokért semmit sem. Nem védjük kellően a Család szent mivoltát, még a család évében sem, amikor hazánk szinte megoldhatatlan demográfiai problémával küzd. Nem tettünk, és teszünk a társadalomban sem, szinte semmit sem a szegénység és nyomor ellen.

Máriát tisztelő testvéreim, ha megtisztul a lelkünk itt e szenthelyen, akkor tiszta szívvel, s bizalommal terjeszthetjük Nagyasszonyunk elé a töménytelen sok kérésünket, mert őseink hitével vallom:

(Ki kérte még segélyedet hasztalanul,

Ki távozott tőled meghallgatlanul?)

Azért) és bizton mondom mindenkor, minden bajban és szenvedésben:

Mária mindig segít, minden időben.

Biztosan állítom, életben, s általában, építetett

Mária mindig segít minden balsorsban.

Azért hiszem és meghalok ezen hitemben,

Hogy Veled leszek, jó Anyám, fönn az égben.

Amen.

F. F.